

[Finansministeren.]

svarelse af et fremsat spørgsmål, så kan det ærede medlem også godt kalde det noget sådant.

Hvad angår det ærede medlems udtalelser om nationalbanken og statslån, har jeg opfattet det således, at nationalbanken har fremsat en række synspunkter og betragtninger, hvori lån indgår, ganske vist, såvidt jeg ved, ikke offentligt. Jeg ved ikke, hvornår nationalbanken skulle være begyndt på at tale offentligt om nødvendigheden af at optage statslån — det er mig ikke bekendt, og jeg tror heller ikke, det er sket —, men såvidt jeg ved, har nationalbanken for sit vedkommende anstillet forskellige betragtninger vedrørende de forholdsregler, som den nye situation nu engang må føre til.

Jeg ved ikke, hvor afgørende det er for det ærede medlem, om nationalbanken tager ganske afgjort og bestemt standpunkt for et lån. I så fald vil jeg spørge det ærede medlem, hvad også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde, om det ærede medlem da mener, at nationalbankens syn på genopbygningsfonden er rigtigt? Det ærede medlem kan jo ikke pille en politik fra hinanden i små stumper og tage den stump, der passer ham; og så sige: resten passer mig ikke. Vil det ærede medlem acceptere nationalbankens grundsyn: at den væsentligste del af Marshallpengene bør afskrives, og dermed forudsætte, at en del kan anvendes til investeringsformål? Jeg er ikke sikker på, at det ærede medlem vil det, og hvis han ikke vil det, er det temmelig uberettiget at pille nationalbankens udtalelser i stumper og stykker og tage det, der passer ham selv i den givne situation.

Når det ærede medlem siger, at jo lavere prisen er på pengene, jo dårligere investering er der, kan jeg ikke se, det dækker noget som helst andet end kravet om en rentestigning, om at renten skal op, investeringen begrænses og beskæftigelsen ned. Er det da ikke den konservative politik? Er der nogen som helst tvivl om, at de konservative ønsker rentestigning og dermed en begrænsning i den økonomiske aktivitet? Hvis ikke det er konservativ politik, gad jeg vide, hvad der egentlig dækker sig bag de synspunkter, det ærede medlem fremførte.

Og så det ærede medlems standpunkt til optagelse af lån til anlægsarbejder! Hvad er det, det ærede medlem vil? Vil det ærede medlem have, at staten skal indkræve det samme beløb i skat som nu — eller det beløb, man enes om —, og skal staten så tage anlægsudgifterne ud af driften, optage

lån hertil og afskrive et tilsvarende beløb af de indkomne skattepenge, hvilket igen vil sige, at man også på dette punkt vil føre en kreditstrammingspolitik med det formål at hæve renten. Har jeg ret, eller har jeg ikke ret? Den politik tror jeg ikke det ærede medlem på forhånd skal forlange for stærke deklarationer om, for den politik, som det ærede medlem her foreslår, taltaler os ikke, men der vil være grund til at forhandle sagligt om mange ting, uden at kraftige deklarationer på disse punkter skal fremsættes.

Det ærede medlem spurgte, om jeg pure afviste at forhandle med de konservative om deres tilskuds politik. Jeg har sagt, at jeg følte mig ikke tiltalt af de forslag, der hidtil er stillet i forbindelse med tilskudsordningernes afvisning. Hvis jeg ikke erindrer forkert, fremgår det af min tale, også af dens slutning, at vi er parate til forhandling. Det ærede medlem kan ikke komme her i salen og forlange, at socialdemokratiet uden videre skal acceptere det ærede medlems standpunkt som det, hvorudaf løsningen skal udspringe. Det ærede medlem må være indstillet på som hidtil at gå ind i en saglig forhandling i udvalget om tingene — ellers er det, ligesom meningen forsvinder.

Det ærede medlem forsøgte på samme måde som i går at spørge mig, om jeg ville spørge institutionscheferne, om de kunne foretage besparelser. Må jeg spørge det ærede medlem: Hvorfor kommer det først nu? Har jeg ret i, at det ærede medlem har været med til at bringe finansloven frem til færdigbehandling nu? Må jeg spørge det ærede medlem her i tinget: Har jeg ret i, at det ærede medlem ikke i finansudvalget overfor mig med et eneste ord har rejst den tanke, som det ærede medlem rejser her i dag? Hvis jeg har ret i det — og det har jeg —, synes jeg ærligt talt, det ærede medlem skal lade være at komme her i sidste øjeblik, da finansloven er færdigbehandlet i finansudvalget, og stille en række krav op, som han kategorisk forlanger at få svar på.

Hvad angår tallene vedrørende likviditeten og opsugningen, som vi strides om, henviser jeg til de tal, jeg har givet i mit første indlæg. Jeg står fast på, at disse tal er rigtige og i overensstemmelse med de tal, som også nationalbudgettet vil indeholde.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde et par bemærkninger om Østeuropa, som jeg ikke skal komme ind på. Der er ingen grund til at føre denne diskussion videre. Jeg har mit synspunkt, og det